

20/V/1976

EL LLENGUATGE

Quines coses!

Quin (fem quina) és l'adjectiu exclamatiu, que usem també en frases o expressions admiratives: Quin mal que em fa! Quins pisos més cars! Quines galtes! Quin, un, el teu cosí! Quina altra, aquella! actualment, en lloc de quin, ha aconseguit d'introduir-se en el llenguatge parlat la forma «vaia»: «vaia galtes!» «vaia un!», però no costa gaire d'aconar-se de la impropietat d'aquesta forma que devem a la pressió del castellà. Voler-ho esmenar substituint «vaia» per «vaja» no és sino disfressar l'error i fer-lo, per tant, encara més greu.

L'altre ús de quin, que no sol presentar cap punt conflictiu, és com a adjectiu interrogatiu: A quin carrer vius? En canvi, per més que s'ha combatut, ja des dels temps de Fabra, l'ús de quin com a equivalent del relatiu «cuyo» del castellà, no s'ha aconseguit d'eliminar-lo del tot. Encara és possible de llegir frases com aquesta: «Vam fer una excursió als Alps, «quina visió ens va meravellar». Aquesta construcció és particularment rebutjable perquè a més d'ésser gramaticalment incorrecta és totalment artificiosa, entranya a la llengua parlada, a l'expressió popular i espontània. Vam fer una excursió als Alps, la visió dels quals ens va meravellar és, en aquesta cas, la construcció correcta, amb la utilització de la perifrasi el del qual (equivalent a «cuyo»), recuperada dels nostres clàssics i avui ja ben usual en la nostra llengua escrita.

ALBERT JANE